

Ulemperne kan efter PA Consults opfattelse være:

- Vanskelighed med at skabe en klar identitet og profil - signalforvirring
- To meget forskellige styrelser uden hidtidig erfaring i sameksistens
- En fusion kan skabe utilfredshed i organisationen
- Begrænset overlap i sagerne, nu og fremover, især på Forbrugerklagenævnets og Statens Husholdningsråds område.

Jeg har ikke truffet en beslutning om en eventuel sammenlægning. Jeg har påbegyndt en proces med medarbejderne i de to styrelser med henblik på at høre medarbejdernes synspunkter, inden der træffes beslutning om, hvorvidt de to styrelser skal lægges sammen. Hvis jeg træffer beslutning om at fusionere de to styrelser, skal medarbejderne naturligvis inddrages i overvejelserne om, hvordan det så skal ske.

Spm. nr. S 24

Til justitsministeren (5/10 99) af:

Inge Dahl-Sørensen (V):

»Vil ministeren drage omsorg for, at færdselspolitiets patruljer uden betalingsproblemer kan færdes på Storebæltsbroen?«

Begrundelse

I Berlingske Tidende den 16. september 1999 oplyser vicepolitikommissær Kurt Madsen, at færdselspolitiets patruljer - vist nok i modsætning til det lokale politi - skal betale i hvert enkelt tilfælde, hvis patruljen skal færdes på Storebæltsbroen. Det er helt klart en utålelig begrænsning i færdselspolitiets arbejde - også tidsmæssigt - så enten må kørslen gøres gratis, eller bilerne må forsynes med en brobizz.

Svar (13/10 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Rigspolitichefen om en udtalelse.

Når denne udtalelse foreligger, vil jeg vende tilbage til sagen.

Spm. nr. S 57

Til finansministeren (6/10 99) af:

Kristian Jensen (V):

»Hvor mange stillinger eller ressourcer ville de offentlige arbejdsgivere kunne spare, såfremt de offentligt ansatte selv skulle betale deres frokostpauser?«

Begrundelse

I forhold til de private arbejdsgivere betaler de offentlige arbejdsgivere for deres ansattes frokostpauser. Hvor meget denne forskel på det private og offentlige arbejdsmarked betyder, er væsentligt at få belyst.

Svar (11/10 99)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Efter hovedparten af de overenskomster og aftaler, som offentligt ansatte er omfattet af, gælder, at pauser af indtil ½ times varighed kan medregnes i arbejdstiden. Det er dog en forudsætning for denne medregning, at den ansatte er til rådighed for arbejdsgiveren i pausen og således ikke kan forlade arbejdsstedet.

Arbejdet kan således efter reglerne også tilrettelægges med (spise)pauser af minimum ½ times varighed, der ikke medregnes i arbejdstiden. En sådan arbejdstilrettelæggelse, der indebærer, at den ansatte frit kan disponere over tiden, herunder forlade arbejdspladsen, vil dog ofte medføre en usmidig arbejdsplanlægning og udgiftskrævende aflønningsordninger, der ud fra en samlet vurdering er uhensigtsmæssig.

De fleste offentlige arbejdsgivere udnytter derfor adgangen til at foretage en arbejdstilrettelæggelse, der indebærer, at frokostpausen indregnes i arbejdstiden.

Der foreligger ikke noget skøn over de økonomiske konsekvenser af at ændre overenskomster og aftaler, således at det ikke længere